

Urodzonym się w 1887 r. 20.X. w majątku Bacski, pow. Węgrows. Studja
średnie ukończył w Warszawie, wyższe, lekarskie we Francji (Paryż, Bar-
deaux) w 1914 r. Egzaminy państwowe na stopień lekarza złożył w Karamin
(Roya) w 1915 r., z równymi w prawach 2 dyplomami: francusko-węgierski.

Pracę lekarską rozpoczął w Rosji w Szpitalach Bakarynych, w szpitalach
Związku Zielonym i Towarzystwie Czerwonego Krzyża z powrotem
do wojska, ale z powrotem na zajmowanych stanowiskach w
szpitalach. W 1920 r. przechorował na dur plamisty.

Powrócił do Warszawy w 1921 r. i od 1922 r. pracował w szpitalach
warszawskich do 1924 r. (Szpital Przemienia Pańskiego na Płackiej,
Oddział s.p. A. Zawadzkiego, Szpital Wojski, Oddział s.p. k. Dobrowskiego,
Szpital Odmy Sztucznej, ul. Murdowej), specjalizując się w kardiologii
w chorobach płucnych i rentgenologii. Pracował też w Ubezpie-
czalni Społecznej w Warszawie w latach 1922, 23 i 24. Od r. 1924
do 1939 mieszkał w Ciechanowie, będąc lekarzem Ubezpie-
czalni Społecznej w Ciechanowie dla płucno-chorób i rentgeno-
logiem, zajmując się też prywatną praktyką.

Stosunek swój do wojskowości określił przez weryfikację
i otrzymanie stopnia pot.-lekarza rezerywy (Dr. Patson. M.S.W. 1923 r.),
będąc w Kadecie Paparowej Szpitala Okręgowego DOK I.

Powrócił do służby czynnej 27.VIII.1939 w stopniu
pot.-lekarza popołitego ruszenia do Szpitala Wojennego n°108
w charakterze starszego ordynatora - rentgenologa (komendant
szpitala major Stoniński). Wziął do niewoli przez wojska sowie-
skie w Kowlu wraz ze szpitalem, zotatem rozbrojony, ale pot-
stawiony wraz z kpt-lekarzem Lichtensztejnem dla opieki nad
ciężko rannymi żołnierzami polskimi. Rannych wraz z kilkoma
ludźmi obsługi przedtransportował do Szpitala Wojennego

n°707, w którym komendantem był docent hjo. Labecki, pot-
D. Orłowski. Szpital był otoczony wałami ziemnymi i przed
jeszcze w Kowlu, około miesiąca, przetrwał zotat wywieziony
do Rosji, a ja w przeddzień wyjazdu, wraz, odjeżdżając do
Brzeska, potem do Lwowa, gdzie byłem do Styernia 1940 r.

5355

W Stryżynie 408. objętem proadę w Zdrojowisku w Morszymie jako
 lekarz internista i rentgenolog, gdzie przebywał do czasu wojny
 sowiecko-niemieckiej. - 27 czerwca 1941r. został wywieziony do
 kotłozna we wsi "Muskowskie" na potoczny Kaukaz, skąd
 własnym sumptem dojechał w końcu września do Tarskentu
 celem wstąpienia do A.P. Na poleceniu Paridieruska przystąpił
 do pracy jako lekarz w Delegaturze Polskiej w Tarskencie i
 zgłosił się do Armi Polskiej u p. Majora Frankowskiego i
 por. Ciesielerka, zapisany w rejestrze * pod nr 3018.

W Delegaturze pracował około 2 miesięcy, a później ko-
 łowieczeni, wskutek niemożności utrzymania prawa zameldo-
 wania, przejechał do Buchary, gdzie też zgłosił się do dele-
 gatury Polskiej i też pracował jako lekarz.

W Bucharze zgłosił się w miesięcznej komisji Polsko-
 sowieckiej w. "Wojenkomac" dn. 14-15(2) II. 1942, gdzie zak-
 lętkowano mu do Wyższego Polskiego z przeznaczeniem
 do Guraru (kpt. Dzieryk, D. Szelhaus). Do Guraru przyjechał
 dn. 17. II. i został wcielony do A.P. dn. 19. II. 1942. Od
 tego czasu zajmował kolejno w A.P. następujące stanow-
 iska:

1. Kierownik Szpitala Przyjęci Szpitala Garnizonowego, Kapiłki
i dyrektora do t. r. 4 r.
2. Kierownik Szpitala pod garnizonem Karkin-Batase.
3. Lekarz Augustin Siemienica przy ewakuacji do Persji (w Sie-
min 1942)
4. Lekarz Szpitala Przyjęci w Szpitalu Swak. nr 1 Bary Swak. nr 1. w
Pahlewi
5. Lekarz Szpitala Przyjęci (tytułowany przydzielony) z podoczesnym
urządzeniem pracowni rentgenowskiej, w której pełnił kierown-
wstwo. Pracownia uruchomiona dn. 1. III. 1943.

[Signature]
 Dyktant

Do powyższego dodać, że jestem wdowcem i mam syna, Leopolda, ur.
 22. I. 1920 - syn jest w A.P., a żona zmarła w Guraru nadzyczałej
[Signature]